

af Ministeren stillede Underændringsforslag, og endelig den af de 8 Medlemmer gjorde Indstilling.

Ordføreren: De to Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget til § 6, gaae kun ud paa en nærmere Præcision af enkelte Udtryk, og jeg behøver ikke nærmere at motivere dem. Der er derimod til denne Paragraph stillet et Ændringsforslag paa Bladet Nr. 64 af enbeelt Medlemmer af Thinget, der vil have en indgribende Indflydelse paa Valgformen, dersom det blev debtaget. Derved vil nemlig for det Første den hele Bestemmelse falde bort i § 6; hvorefter de to vælgende Parter hver for sig skulde foreslåe et større Antal, hvoraf da den anden Part udtager en vis Deel. Denne Valgform har en mæglende Charakter, den har til Hensigt at tilveiebringe en Betryggelse for begge Parter. Dersom nemlig Præsten fra sin Side blandt de af Menigheden foreslaaede skulde finde Een eller Nogle, som han ikke troede at kunne arbejde sammen med til nogen Frugt for Menigheden, staaer det til ham at udsllyde den eller disse; og paa den anden Side, dersom Menigheden fra sin Side blandt de af Præsten foreslaaede skulde finde Een eller Nogle, om hvilke den troede, at de stode i et altsfor stærkt Afhængighedsforhold til Præsten, staaer det til dem at udsllyde den eller disse. Dette er en Ordning, som jeg troer maa findes vel betænkt. Man behøver kun at gjøre sig nærværende, hvor ofte der i Menighederne kan findes Spændinger eller Partistemninger, og det vil da let indsees, at et ligefrem Valg uden saadan Ret til at udsllyde ofte vil kunne bringe Mænd sammen, som meget vanskeligt, ja maa skee aldeles ikke ville kunne arbejde sammen, helst naar Talen er om den første Begyndelse af Menighedsraadets Virksomhed. Jeg troer derfor, at der vilde gaae Meget tabt, dersom Ændringsforslaget gik igjennem. En ikke ringere Betænkelse finder jeg ved Ændringsforslaget, forsaavidt det gaaer ud paa, at Præsten første Gang kun skal vælge $\frac{1}{4}$ istedetfor Halvdelen, medens derimod Menigheden ikke skal nøies med at vælge Halvdelen, men skal vælge $\frac{3}{4}$. Jeg vil kun passe, at man vilde gjøre sig det klart, hvormeget det ved den første Begyndelse af

Menighedsraadets Virksomhed vil komme an paa Præstens Stemning og gode Villie; man vilde da, troer jeg, finde stor Betænkelse ved at indskrænke det Antal, han skal vælge, til en Fjerdedeel og at lade Menighedsforsamlingen vælge de tre Fjerdedele. Præsten er dog aabenbart den, der maa have det klareste Blik paa Bessaffenheden af den Virksomhed, der skal udfolde sig i Menighedsraadet; han er den, der skal anvise Virksomheden dens Vej, skal anvise de Spor, der skulle følges, der skal drage Grændsen mellem et Formeget og et Forlidet. Der er under denne Sags Behandling oftere faldet Uttringer, der have forekommet mig at røbe en altsfor stor Undervurdering af Menigheden; men ved dette Ændringsforslag synes mig derimod, at man lægger en Overvurdering af Menigheden for Dagen, naar man mener, at Menighedsraadet, første Gang det sammensættes, skal blive bedre tjent med, at blot $\frac{1}{4}$ vælges af Præsten og $\frac{3}{4}$ af Menigheden. Jeg maa altsaa meget tilraade — og jeg troer, at jeg her har en stor Deel af Udvalgets Medlemmer paa min Side — at stemme imod dette Ændringsforslag. Det Samme gjælder om den sidste Deel af Ændringsforslaget, hvor det hedder, at naar Valg foretages til Fornylse af den ene Halvdeel af Menighedsraadet, vælges disse altid af Menigheden. Jeg skal her blot erindre om, at selv der, hvor Menighedsraad allerede er en gammel, rodfæstet Institution i den reformeerte Kirke, er det saaledes ordnet, at Menighedsraadet for en stor Deel, ofte endogsaa ganske, fornyer sig selv. Dette er en Forholdsregel, man har fundet nødvendig for at sikke en Fasthed og Jævnhed i den hele Virksomhed og en fast og jævn Udpikling af denne. En saadan Fasthed og Jævnhed vil meget let kunne forstyrres, naar det hele nye Antal tages ud af Menighedsmassen, ikke ved Menighedsraadets egen Stemme. Naar det gjælder om at kalde en ny Institution tilside, er der Intet farligere, Intet, der lettere giver Modstanderne Baaben ihænde, end naar man foretager pludselige, uvovede Spring, istedetfor efterhaanden at gaae fra en mere begrændset Valgform over til en friere, eftersom Forholdene faae Tid til at udvillle sig. Et saadant Spring vilde finde Sted, dersom den Valg-